

ההיבריס

כתב : עומר מינץ

חוג: רפואה

כשהייתי קטן אני זוכר את אמי מספרת לי בלילה על המיתולוגיה היוונית, על אודיסאוס, הרקולס, טרויה ושלל האלים, אולם סיפור אחד תמיד ליווה אותי במוחי רגעים ספורים לפני השינה, סיפורו של איקרוס הממציא המדופלם ובנו דדלוס שעף קרוב מדי לשמש ובעקבות כך נפל לסופו. תמיד האמנתי שהבנתי את משמעות הסיפור ולמדתי מלקחיו, אבל נסיבות חיי יצביעו אחרת.

בלידתי התגלה אצלי מום נדיר, מום שעל אף כל הידע והמחקר הרפואי שעמד לרשות הרופאים לא הופיע בשום בדיקה מוקדמת. כשהרופאים הסבירו את המצב למשפחתי ואמרו כי נותרו לי רק ימים ספורים לחיות, הוריי עשו מה שכל הורה היה עושה במצבם והחלו לחפש תרופה בכל מקום אפשרי. הם התחננו לכל רופא חברה או גוף ממשלתי שהיה מוכן לשמוע אותם בתקווה לנסות ולמצוא תרופת פלא שתוכל איכשהו להציל את חיי. לאחר שמאמצייהם לא הניבו שום הצלחה הם החלו להתפלל לנס, ונס אכן הגיע.

באותה התקופה חברת תרופות חדשה החלה בתהליכי פיתוח של טיפול ניסיוני לשכתוב מחדש של גנים פגועים באורגניזמים שתאיהם כבר עברו מיון, טיפול שלא היה אפשרי עד התגליות האחרונות במחקר על הגנום האנושי, הטיפול היה בשלבי הקליניים הראשוניים בלבד ואפילו לא נוסה עוד על בע"ח, על אף זאת הורי התחננו שיבצעו בי את הטיפול בטענה כי בלעדיו אני אמות כך או כך. בדיעבד אולי אם מישהו היה עוצר אותם ומונע את הניסוי כל העתיד היה נראה אחרת.

אחרי שכנועים רבים גופי הממשלה הרלוונטיים הסכימו לאפשר לי לקבל את הטיפול, ולשמחת כולם הוא הוכתר כהצלחה מסחררת ושחררתי לבית הורי מספר ימים לאחר מכן.

כמובן שמאותו רגע הפכתי ל"פוסטר בוי" של החברה, בזכות הצלחת הטיפול והפרסום הרב שנלווה עליו החברה הצליחה לגייס משאבים רבים, והחלה לשווק טיפולים גנטיים כמעט לכל מחלה כרונית מוכרת מאוטיזם ואלצהיימר עד לסוכרת ואפילו סרטן, הטיפולים שלה היו כל כך יעילים שהחברה החלה לאבד מהונה בשל כמות האנשים הבריאים שלא נזקקו יותר לטיפול.

את 18 השנים הבאות של חיי העברתי בנעימים ללא אירוע משמעותי שראוי לציון, חיים משעממים למדי. אולם הכל השתנה כאשר החברה פנתה אלי בשנית, ובקשה ממני שוב להיות הנבדק הראשון שלהם לנסיוב חדש אשר ישנה את המין האנושי. את משאביה האחרונים של החברה היא בחרה להשקיע בנסיוב חדש אשר לא ירפא מחלות ופגמים, אלא ישביח את הגזע האנושי. לטענתם הם הצליחו בעזרת אותן טכנולוגיות גנטיות שהצילו את חיי בעבר להקנות לאורגניזם תכונות משופרות ומעוצמות, במילים אחרות הטיפול יאפשר לי להיות יפה יותר, חזק יותר, חכם יותר ופשוט יותר. תחילה היססתי לשמש שוב כ"שפן הניסיונות" שלהם, פחדתי כי אני לוקח סיכון שלא לצורך ועלי להסתפק בנס הקודם שהם העניקו לי ולסיים בזאת. אולם מנגד נימקתי את רצונותיי לעבור את ההליך בטענה כי אני חייב את חיי לחברה וכי זה המינימום שאני יכול לתת להם בחזרה בשעתם הקשה, על אף שנימוקים אלו היו רק תירוץ ובתוך תוכי ידעתי כי האפשרות של להיות יותר משאר האנשים הפשוטים קסמה בעיניי. את החודש הבא ביליתי במתקן סודי של החברה שם הוחדר לי הנסיוב ולאחר תקופת התאוששות קצרה הופתעתי לגלות כי הניסוי צלח וכפי שהובטח לי תווי פני היו יפים ואסתטיים יותר, שרירי היו גדולים וחזקים יותר ומוחי היה חד יותר מאי פעם.

את העשור הבא של קיומי חייתי כמו "סופר סטאר", ביליתי בכל המקומות הנחשבים, הכרתי את כל הכוכבים הנוצצים של החברה הגבוהה ויכולתי להשיג או לקנות כל דבר שרק הייתי חפץ בו. בזכות ה"מתנה החדשה של החברה לאנושות" (או לפחות כך הם שיווקו את הטיפול), גם מצבה הכלכלי של החברה התאושש והיא חזרה להיות בעלת ממון וכוח יותר מאי פעם. אולם בצרוף מקרים מפתיע (שתמיד נראה לי חשוד מדי) בניגוד לתרופות הקודמות שלהם, החברה טענה שיצור הנסיוב החדש מאוד יקר ומורכב. כך נוצר המצב בו רק העשירים שבעשירים יכלו להרשות לעצמם לרכוש את הטיפול הגנטי שיכל לרומם אותם לשלב הבא באבולוציה האנושית. לי לא היה אכפת משאר האנשים

שלא יכלו לזכות להיות במצבי, אני שהיקום קבע שלא היה אמור לחיות בכלל יותר מימים ספורים כתינוק היה עכשיו מלך העולם.

לצערי בדיעבד אני מבין כי זהו הטבע האנושי לרצות יותר ויותר ולא להסתפק בכל מה שכבר השגת, אך באותה התקופה לא הבנתי זאת, וכאשר פנו אלי בשלישית עם ההצעה המפתה ביותר שלהם לא חשבתי פעמיים לפני שהסכמתי.

חוקרי החברה האמינו כי בזכות שגגה מחקרית באחד מניסוייהם הם מצאו בטעות את הגביע הקדוש של הטיפול הרפואי וכי היה ברשותם את הטכנולוגיה המאפשרת לא פחות מלהעניק חיי נצח למין האנושי. החמדנות האנושית שלקיתי בה, לקחת עוד ועוד, ולהראות לאלוהים כי התינוק שהוא גזר עליו למות ללא עוול בכפו עומד להתקרב אליו ולהיות הראשון מבני התמותה שיגיע למצב של אל, מנעה ממני מלחשוב על ההשלכות האפשריות של ההליך, והסכמתי בלי שום היסוס לטיפול.

הטיפול היה ארוך וכך סבל וכאבים קשים, זה היה כאילו הטבע עצמו מנסה למנוע ממני מלהפר את אחד מחוקיו הבסיסים ביותר. אבל למרות הקושי הלא יאומן שהרגשתי סיימתי את ההליך, ולפי כל הבדיקות וניסויים שבוצעו עלי הוכח ללא צל של ספק כי הגשמתני את החלום של חיי נצח. הבדיקות שעברתי הראו שלא ריות או רעל או אש או טביעה יכולים לפגוע בי. יתרה מזו המדענים לא הצליחו לראות שום סממנים של הזדקנות בתאי כך שלכל דבר ועניין רופאתי מהתסמין הידוע בשם "מוות".

ההודעה בדבר "רפוי יכולתי למות" הופצה לכל גופי החדשות, וכל העולם צהל וחגג את העובדה שסוף סוף הצלחנו "לשנות את חוקי המשחק" ובעתיד הלא רחוק מוות יהיה רק נחלת העבר. אולם לא עברו יותר ממספר שעות לאחר תחילת החגיגות עד שהחלו להגיע דיווחים ראשוניים על קורבנות המגפה שכונתה ע"י שורדיה האחרונים "היבריס".

אף פעם לא עניין אותי מדע או רפואה כך שלא הבנתי בעצמי מה יכול לגורם למגפה שכעבור יום אחד יכולה לחסל יותר משלושים אחוז מהמין האנושי, ואיך אף מדען או חוקר בחברה שכל כך בטחתי בה לא העלה בדעתו את האפשרות שדבר כזה יכול לקרות. אולם כמה מדענים ממשלתיים הצליחו לגלות כי החיידקים שהיו בגופי בעת ההליך הרפואי נחשפו גם הם לנסיוב ששינה אותי, דבר שהשפיע גם על המטען הגנטי שלהם ובדומה אלי הם היו עכשיו מוטציות בלתי ניתנות להשמדה.

אותם גורמי מחלה החלו לעבור ממני לקרובי וכך הלאה והלאה עד שבתוך מספר ימים כל המין האנושי שהיה על מפתנו של עידן חדש נעלם לחלוטין, ורק אני התינוק שלא היה אמור לשרוד, נותר לבדו בכוכב שומם ללא דבר פרט מזיכרונותיי על התקופה בה עפתי קרוב מדי לשמש.